

Mina skolor

Jag skall nu berätta om mina skolor som jag har upplevt:

De första dagarna i skolan kändes väldigt pinsamt. Jag vågade inte säga ett knyst till lärarna eller eleverna, men

- det var några från skolan innan som också hade börjat i samma klass som mig.

Tiden gick och man började vänja sig till slut. Det enda negativa jag tänkte på var att få vara minst på skolan. När man går i femman är man störst, eftersom att det inte finns årsklasser som är större än femman.

- Alla bara lekte och hade roligt och tog inte skolan på allvar, utan som hyckleri.
- Det var ju klart att man tänkte på proven och läxorna, men inte hur man skulle vara mot eleverna och lärarna.

Det förekom bråk, men det varade inte länge förrän lärarna tog deras öron och skickade dem upp till rektorn. Det går inte att beskriva hur roligt det var att gå i mellanstadiet.

De sista två åren har varit otroligt stressande med att få bra betyg. Det har också varit hårdare krav på eleverna. Man är tvungen att läsa på läxorna och träna längre till proven än vad jag gjorde förut.

Nu går jag i nian och snart skall lämna Öknersvågsskolan. Det känns både sorgligt och roligt. Det sorgliga är att få lämna alla kamraterna som jag har varit med under nästan fyra år. Den klass jag går i nu känns mer som en familj man har känt jätte länge. Jag kommer aldrig att glömma de roliga stunderna som jag har haft tillsammans med mina kompisar. Det roliga är att få börja gymnasiet. Där träffar man på nya kompisar och börjar om från första början igen.

Jag har aldrig varit så nöjd med något hela mitt liv och jag kommer inte att glömma de här åren så länge jag lever.

AV _____ 9E